

2

10 **GMA⁷** **E⁷**

2b

12 **Am⁷** **D⁷**

14 **GMA⁷** **E⁷**

2c

16 **Am⁷** **D⁷**

18 **GMA⁷** **E⁷**

2d

20 **Am⁷** **D⁷**

Pokud se sólo staví metodou rozkladů akordů - arpeggia, potom jde o vertikální přístup k improvizaci. V příkladu 3a začíná **GMA⁷** rozkladem vzestupně, v příkladu 3b je arpeggio klesající.

22 **GMA⁷** **E⁷**

3a

24 **Am⁷** **D⁷** 3

3b 26 **GMA⁷** **E⁷**

28 **Am⁷** **D⁷**

Minorizace durové funkce

Durovou funkci lze nahradit paralelní molovou funkcí, která leží na velké sextě od durového akordu. (*G jónská má stejné tóny, jako E aiolská*) Tudíž se v příkladu 4 nahrazuje (substituuje) při improvizaci akord **GMA⁷** akordem **Em⁷**.

(*původní harmonie tu však zůstává, záměna se týká pouze tónového materiálu pro sólo*)

Dominantní funkci **D⁷** lze v sóle nahradit (proložit) akordem **Hm⁷**, který je jeho sextovou paralelou, ale stejně dobře může být v tomto případě použita molová funkce, která ho zde předchází, tedy II.stupeň **Am⁷**. (příklad 4b)

Z molových septakordů vytvoříme přidáním intervalu čisté kvarty "molové pentatoniky"

4a 30 **GMA⁷** **E⁷**

Emi pentatonic

32 **Am⁷** **D⁷**

Ami pentatonic Hmi pentatonic

4b

34 GMA⁷ E⁷

36 Am⁷ D⁷

Molová pentatonika je výchozí škálou pro velmi často používanou **bluesovou stupnici**. Ta vzniká vložením umělého chromatického průchodu mezi čistou kvartou a kvintu. Tento průchod vytváří v závislosti na kontextu zajímavé tenze tercdecimy a nóny.

(Příklad 5a a 5b)

V Př.5 je použito protažení E blues i na mimotonální dominantu **E⁷**, a v dominantě **D⁷** jsou použity blues tóny z obou substitučních stupnic A blues i H blues současně, čímž vznikají zmiňované tenze, dodávající akordu více napětí.

5a

38 GMA⁷ E⁷

40 Am⁷ D⁷

E blues

A blues H blues b13

5b

42 GMA⁷ E⁷ Am⁷

E blues b9 #9 #9 b9

45 D⁷ G⁶

#9 b13